

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN
TUOMIO (kolmas jaosto)
13 päivänä maaliskuuta 2003

Asia T-166/02

José Pedro Pessoa e Costa
vastaan
Euroopan yhteisöjen komissio

Henkilöstö – Kurinpitomenettelyn aloittamista koskeva päätös –
Päätös hylätä siirtopyyntö Euroopan huumausaineiden
ja niiden väärinkäytön seurantakeskukseen

Täydellinen teksti ranskan kielellä II - 471

Aihe: Kanne, jossa vaaditaan kumoamaan toisaalta 3.7.2001 tehty komission päätös aloittaa kantajaa vastaan kurinpitomenettely ja toisaalta 23.7.2001 tehty komission päätös, jolla hylättiin Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksen johtajan tekemä pyyntö kantajan siirtämisestä tämän keskuksen palvelukseen.

Ratkaisu: Kumotaan 23.7.2001 tehty komission päätös, jolla hylättiin Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksen johtajan tekemä pyyntö kantajan siirtämisestä tämän keskuksen palvelukseen. Kanne jätetään muilta osin tutkimatta. Komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan puolet kantajan oikeudenkäyntikuluista. Kantaja vastaa puolesta omia oikeudenkäyntikulujaan.

Tiivistelmä

1. Henkilöstö – Kanne – Virkamiehelle vastainen toimi – Käsite – Valmisteleva toimi – Kurinpitomenettelyn aloittaminen – Tutkimatta jättäminen
(Henkilöstösääntöjen 91 artikla)

2. Henkilöstö – Kurinpitojärjestelmä – Kurinpitomenettely – Syytteiden olemassaolo – Ei vaikutusta samoja tekoja koskevan kurinpitomenettelyn aloittamiseen
(Henkilöstösääntöjen 88 artiklan viides kohta)

3. Henkilöstö – Kurinpitojärjestelmä – Kurinpitomenettely – Puolustautumisoikeuksien kunnioittaminen – Sellaisia tekoja koskevan kurinpitomenettelyn aloittaminen, jotka ovat syytteenalaisina jäsenvaltion virallisen syyttäjän ajamissa syytteissä – Syyttömyysolettamaa ei ole loukattu
(Henkilöstösääntöjen 87 artiklan toinen kohta)

4. Henkilöstö – Kurinpitojärjestelmä – Kurinpitomenettely – Asianomaisen kuuleminen nimittävän viranomaisen toimesta – Sen, jota asia koskee, kuuleminen ennen kuin nimittävän viranomaisen päätös aloittaa menettely hänen osaltaan on annettu hänelle tiedoksi – Tällaista velvollisuutta ei ole
(Henkilöstösääntöjen 87 artiklan 2 kohta ja liitteessä IX olevan 4 artiklan 2 kohta)

5. Henkilöstö – Hyvän hallinnon periaate – Hallinnolle kuuluva huolenpitovelvollisuus – Kurinpitomenettelyn aloittaminen sellaista virkamiestä vastaan, joka on jäsenvaltiossa syytettynä rikosasioissa, jotka saattavat hänen nuhteettomuutensa kyseenalaiseksi

6. Henkilöstö – Virkamiehelle vastainen päätös – Perusteluvelvollisuuden laajuus
(Henkilöstösääntöjen 25 artiklan 2 kohta)

1. Henkilöstösääntöjen 91 artiklassa tarkoitettuja virkamiehelle vastaisia toimia, jotka voivat olla kumoamiskanteen kohteena, ovat toimenpiteet, joilla on sitovia oikeusvaikutuksia, jotka voivat vaikuttaa suoraan ja välittömästi kantajan etuihin muuttaen tämän oikeusasemaa selvästi. Päätös aloittaa kurinpitomenettely virkamiestä vastaan ei ole tällainen toimenpide. Tämä nimittävän viranomaisen päätös on ainoastaan valmisteleva menettelyvaihe. Sillä ei vaikuteta hallinnon lopulliseen kantaan eikä sitä näin ollen voida pitää henkilöstösääntöjen 91 artiklassa tarkoitettuna virkamiehelle vastaisena toimena. Niinpä se voidaan riitauttaa ainoastaan lopullista virkamiehelle vastaista kurinpitopäätöstä vastaan nostetun kanteen yhteydessä tai sellaista virkamiehelle vastaista toimea vastaan nostetun kanteen yhteydessä, jonka perusteluna sitä käytetään.

(ks. 35 – 37 kohta)

Viittaukset: asia T-29/93, Calvo Alonso-Cortés v. komissio, 14.12.1993 (Kok. 1993, s. II-1389, 43 kohta); asia T-586/93, Kotzonis v. TSK, 22.3.1995 (Kok. 1995, s. II-665, 28 ja 29 kohta) ja asia T-562/93, Obst v. komissio, 19.10.1995 (Kok. H. 1995, s. I-A-247 ja II-737, 23 kohta).

2. Henkilöstösääntöjen 88 artiklan viidennessä alakohdassa kielletään nimittävää viranomaista tekemästä kurinpitomenettelyssä lopullista päätöstä sellaisen virkamiehen asemasta, joka on syytettynä samoista teoista, ja ottamasta kantaa samoihin tekoihin ennen kuin asiaa käsittelevän tuomioistuimen tuomio asiassa on tullut lainvoimaiseksi. Sitä vastoin se, että kansallisella tasolla on nostettu syyte, ei estä nimittävää viranomaista aloittamasta samanaikaisesti kurinpitomenettelyä, joka koskee samoja tekoja.

(ks. 45 ja 46 kohta)

Viittaukset: asia T-74/96, Tzoanos v. komissio, 19.3.1998 (Kok. H. 1998, s. I-A-129 ja II-343, 34 kohta).

3. Syyttömyysolettamaa, joka on voimassa kaikkien osalta niin kauan kuin heidän syyllisyyttään ei ole näytetty toteen, koskevaa periaatetta ei voida katsoa loukatun ainoastaan sillä perusteella, että nimittävä viranomais on päättänyt aloittaa kurinpitomenettelyn, joka koskee samoja tekoja, joista virkamiestä syytetään jäsenvaltion virallisen syyttäjän ajamassa syytteessä. Mainittua periaatetta voidaan todeta loukatun ainoastaan siinä tapauksessa, että on olemassa sellaisia seikkoja, jotka osoittavat mainitun viranomaisen päättäneen kurinpitomenettelyn alusta lähtien määrätä virkamiehelle joka tapauksessa kurinpitoseuraamuksen riippumatta siitä, mitä perusteluja tämä esittää, ja siitä, mikä on jäsenvaltiossa käytävän rikosoikeudenkäynnin lopputulos.

(ks. 55 ja 56 kohta)

Viittaukset: asia T-21/01, Zavvos v. komissio, 9.7.2002 (Kok. H. 2002, s. I-A-101 ja II-483, 341 kohta).

4. Henkilöstösääntöjen 87 artiklassa veloitetaan nimittävä viranomais kuuleman asianomaista virkamiestä ennen huomautus- tai varoituseuraamuksen antamista tai siinä tapauksessa, että nimittävä viranomais harkitsee ankarampaa seuraamusta, ennen henkilöstösääntöjen liitteessä IX säädetyn menettelyn aloittamista kurinpitolautakunnalle annettavalla kertomuksella. Sitä vastoin henkilöstösääntöjen 87 artiklan sanamuodosta tai siitä kaikille oikeussubjekteille tunnustetusta perusoikeudesta, jonka perusteella yhteisöjen toimielinten on kuultava asianosaista häntä vastaan aloitetussa menettelyssä, jonka lopputuloksena voi olla hänelle vastainen toimi, ei voida päätellä, että mainittua virkamiestä olisi kuultava ennen mainitun viranomaisen päätöstä aloittaa kurinpitomenettely häntä vastaan.

(ks. 58 kohta)

Viittaukset: asia T-183/96, E v. TSK, 17.2.1998 (Kok. H. 1998, s. I-A-67 ja II-159, 27 kohta).

5. Nimittävä viranomainen ei loukkaa hyvän hallinnon periaatetta eikä jätä noudattamatta huolenpitovelvollisuutta päättäessään sen jälkeen, kun hänelle on ilmoitettu, että jäsenvaltiossa on nostettu virkamiestä vastaan syyte, joka on omiaan saattamaan tämän nuhteettomuuden epäilyksen alaiseksi, aloittaa tätä vastaan kurinpitomenettelyn.

Kun tällainen tieto on ilmoitettu hänelle, on nimittävän viranomaisen näet aloitettava kyseinen menettely, koska yhteisöjen etu edellyttää, että hän ryhtyy tarvittaviin toimenpiteisiin varmistuakseen sen, jota asia koskee, ammatillisen käyttäytymisen moitteettomuudesta, ja näin on siitä huolimatta, että kurinpitomenettelyn aloittaminen asettaa sen, jota asia koskee, erityisesti ammatillisen tulevaisuutensa osalta odottavaan ja epävarmaan asemaan.

(ks. 64 ja 66 kohta)

6. Päätöksen perusteluvelvollisuuden tarkoituksena on toisaalta se, että päätöksen adressaatti saa tarvittavat tiedot päätöksen asianmukaisuuden tarkistamista varten, ja toisaalta se, että yhteisön tuomioistuimet voivat tutkia päätöksen laillisuuden. Asiassa, jossa nimittävällä viranomaisella on laaja harkintavalta, perusteluista on ilmentävä ne olennaiset seikat, jotka ovat ohjanneet hallinnon päätöksentekoa siten, että sille, jota asia koskee, selviävät sen syyt ja yhteisön tuomioistuimet voivat tutkia toimenpiteen laillisuuden.

Tästä syystä silloin, kun hallinto tekee päätöksen, jolla kieltäydytään hyväksymästä virkamiehen siirtoa koskevaa hakemusta, on sen ilmoitettava tämän kieltäytymisen perusteena olevat olennaiset seikat ja näin tuotava esiin sen tämän toimenpiteen toteuttamista varten suorittama kyseessä olevien intressien vertailu, jotta voidaan varmistua siitä, onko se tässä harkinnassa pidättäytynyt

moitteettomasti harkintavaltansa rajoissa ja että se ei ole käyttänyt harkintavaltansa ilmeisen väärin.

(ks. 74, 75 ja 77 kohta)

Viittaukset: asia 176/82, Nebe v. komissio, 14.7.1983 (Kok. 1983, s. 2475, 21 kohta); asia T-13/95, Kyrpitsis v. TSK, 18.4.1996 (Kok. H. 1996, s. I-A-167 ja II-503, 74 kohta) ja asia T-86/97, Apostolidis v. yhteisöjen tuomioistuin, 2.4.1998 (Kok. H. 1998, s. I-A-167 ja II-521, 73 kohta).